

בעניין:

_____ מרקה ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד נירית היים ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

מפקד כוחות הצבא בשטחים הכבושים

המשיב

תגובה מטעם העותרים

בהתאם להחלטת כב' הרשם מרזל מיום 5.2.09, מתכבדים העותרים להגיש תגובה מטעמם, לבקשת המשיב לחיוב בהוצאות, כדלקמן:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותר 1 (להלן: **העותר**) כי המשיב יתיר בדחיפות את יציאתו מהגדה המערבית לירדן, על מנת שיוכל לעמוד לצד אביו בן ה-76, חולה הלב, לכל הפחות כאשר האב מתאושש מניתוח בליבן (צינתור) בבית חולים בירדן ובהתחשב בתאריך הניתוח אשר נקבע לתאריך 5.2.09. העתירה הוגשה לאחר שהמשיב מנע את יציאתו של העותר לירדן, וניסיונות העותרים לפנות אל המשיב על מנת שיטפל בבקשתו ויתיר את יציאתו- עלו בתוהו.
2. בעקבות העתירה נקבע דיון, שהיה אמור להתקיים ביום 4.2.09.
3. בתאריך 3.2.09 בשעות אחר הצהריים, הגיש המשיב את התגובה מטעמו. בתגובה טען המשיב כי גורמי הביטחון מתנגדים למתן האישור המבוקש וזאת "בשל שיקולים ביטחוניים עדכניים המבוססים על חומר מודיעיני חסוי, בין היתר בשל היותו של העותר סוחר אמל"ח".
4. לאחר קבלת תגובת המדינה, בה הובאה לראשונה עמדתו המנומקת של המשיב בעניינו של העותר (עמדה שלא עלה בידי העותרים לקבל קודם לעתירה על אף ניסיונותיהם), שקל העותר פעם נוספת את עניינו והחליט, כי בנסיבות אלה, אינו רואה טעם בעמידה על עתירתו ובקיומו של הדיון, והעותרים ביקשו את מחיקתה של העתירה.
5. בתגובה לבקשה למחיקת העתירה, הודיע המשיב כי אינו מתנגד למחיקת העתירה ולביטול הדיון, אך בנסיבות העניין הוא מבקש לעמוד על הוצאותיו.
6. בפתח הדברים יודגש, כי בבקשת ההוצאות אין אלא תיאור תמציתי וקצר ביותר של השתלשלות העניינים, והיא אינה כוללת כל נימוק או טיעון המבסס את הדרשה לחיוב העותרים בהוצאות. אולם, יתכן כי לא בכדי בחר המשיב להציג תיאור לאקוני וכללי כל כך של עובדות המקרה ובחר להימנע מטיעונים משפטיים ברורים, שכן, כפי שיתואר להלן, פירוט העובדות והרקע במלואם מצביעים באופן חד משמעי על הצדקתה הברורה של העתירה, על התנהלותו הלקויה של המשיב ועל היעדר כל בסיס לחיוב העותרים בהוצאות.

סוגיית ההוצאות

7. על פי הפסיקה, השאלה המרכזית בסוגיית חיוב עותר שחזר בו מעתירתו בהוצאות המשיב, הינה האם הנסיבות הצדיקות, בראיה אובייקטיבית, את הגשת העתירה. יתרה מכך, עצם העובדה כי עותר מחק עתירתו מבלי לקבל הסעד אותו ביקש אינה מעידה בהכרח כי העתירה לא היתה מוצדקת מלכתחילה:

הכללים בעניין פסיקת הוצאות בתום ההליך נקבעו בבג"ץ 842/93 אל נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מח(4) 217, ועיקרם האם היה צידוק בהגשת העתירה;

[...]

עצם העובדה כי עותר מחק עתירתו מבלי לקבל הסעד אותו ביקש אינה מעידה בהכרח כי העתירה לא היתה מוצדקת מלכתחילה.

(החלטת כב' הרשם מרזל מיום 5.1.05, בבג"ץ 7944/04 **לוקסמבורג תרופות בע"מ נ' מדינת ישראל**, תק-על 2005(1) 556, 558 (2005)).

8. כאשר השתלשלות האירועים שהובילה להגשת העתירה, עיקרה אי מתן מענה לפניות דחופות, ורק בעקבות הגשת העתירה, מתן תשובה מנומקת, נוצר בסיס מספק דיו להגשת העתירה:

במקרה שלפני אכן חזרו בהם העותרים מעתירתם... יתכן וכך בחרו לעשות בשים לב לאמור בתגובת המשיב [...] לעניין קיומה של טענה בדבר מניעות ביטחוניית מבוססת וחומר שנכון היה המשיב להציג במעמד צד אחד [...].

השתלשלות האירועים שהובילה להגשת העתירה ועיקרה אי מתן מענה לפניות רבות כמו גם הפנייה מגורם למשנהו, יצרה לדידי בסיס מספיק להגשת העתירה ולמתן תשובה מנומקת יותר למניעותם של העותרים.

בנסיבות מקרה זה, לא מצאתי אפוא בסיס לפקוד על העותרים את הוצאותיו של המשיב שכן את עמדתו קיבלו עקב הגשת העתירה, ודי בכך בנסיבות המקרה בכדי להצדיק חזרתם מן העתירה, כפי שעשו.

(החלטת כב' הרשם מרזל מיום 24.11.08, בבג"ץ 7470/08 **עואודה נ' מפקד כוחות הצבא בשטחים כבושים** (פורסם בנבו); ההדגשה הוספה).

9. כפי שיפורט להלן וכפי שהובהר אף בעתירה, לעניין המסגרת לטיפול בפניות כגון פנייתו של העותר אל המשיב, נראה כי קשה יהיה להטיל ספק במקרה הנוכחי, בהצדקתה של העתירה. שכן, התנהלותו של המשיב אשר סירב ליתן מענה ענייני לבקשתו הדחופה של העותר וכן, הנסיבות הדחופות וקביעת מועד לניתוח של אביו, הובילו להגשת העתירה.

התנהלות המשיב והצדקתה של העתירה

10. כפי שיפורט בהמשך, וכפי שהוזכר גם בעתירה, קיימים כיום שני אפיקים מקבילים ליציאת פלסטינים מהגדה לירדן. האפיק הישן: הגעה לגשר אלנבי ופנייה ליועמ"ש; "הנוהל החדש": נוהל בירור מוקדם והגשת השגה במת"ק.

האפיק הישן: הגעה לגשר אלנבי ופנייה ליועמ"ש

11. תושב השטחים המעוניין לצאת לירדן, רשאי להגיע ישירות לגשר אלנבי. אם נמסר לו בגשר על קיומה של "מניעה", ניתן לפנות ליועמ"ש המשיב, לשם בחינה נוספת של החלטה. טיפולו של יועמ"ש המשיב בתחום זה, מתואר באתר האינטרנט הרשמי של הפרקליטות הצבאית, בתחום "מדור מרשם האוכלוסין" כדלהלן:

המדור מטפל במאות פניות חודשיות של עורכי דין, אגודות לזכויות אדם וגורמים פרטיים המבקשים לערער על החלטות של גורמי מנהל שונים שלא להעניק לתושב היתר תנועה מבוקש כלשהו. כך, המדור עוסק... בביקורת על החלטות מנהל שלא לאשר יציאת תושבי איזור לחו"ל לצרכים שונים... המדור מטפל במספר רב של פניות הומניטריות שונות להתרת תנועה אל האיזור ומחוצה לו למול גורמים שונים.

(www.aka.idf.il/patzar/klali/default.asp?catId=48025&docId=48328)

12. ובמכתב מתאריך 22.5.05, מאת רמ"ד מרשם אוכלוסין מלשכת היועמ"ש, מתוארת פעילות היועמ"ש בעניין זה, כך:

אופן הטיפול בתושב האזור נשקל הן בעת קביעת גיבוש דרכי הטיפול הכולל בו, ונבחן כל פעם מחדש בעת הגעתו של התושב למעבר הגבול...

כידוע, מנגנון הערעור על מניעת יציאה לחו"ל מתקיים באופן שוטף מול משרדנו (ההדגשה הוספה).

העתק מכתבו של יועמ"ש המשיב מתאריך 22.5.05 מצורף ומסומן 1.

13. בהתאם לכך, טיפל יועמ"ש המשיב במהלך השנים באלפי פניות של פלסטינים אשר יציאתם סורבה בגשר אלנבי. בשנת 2007, למשל, טיפל יועמ"ש המשיב בלמעלה ממאה וחמישים פניות בעניין זה מטעם המוקד להגנת הפרט.

14. על מנת להמחיש את אופן פעולתו של יועמ"ש המשיב, מצורף קומץ דוגמאות של מקרים בהם טיפל בין השנים 2006 ו-2007, בעניינם של פלסטינים אשר ביקשו לצאת את הגדה המערבית מסיבות שונות ומגוונות, וכשהגיעו לגשר אלנבי סורב מעברם.

העתק פניות המוקד להגנת הפרט וכן העתק תשובות יועמ"ש המשיב מצורפים ומסומנים 2א-טז.

העתירה העקרונית בעניין "מנועים ביטחוניים" וגיבוש הנוהל החדש

15. כפי שהוזכר בעתירה, ביום 5.10.06 הוגשה על ידי האגודה לזכויות האזרח, המוקד להגנת הפרט ועמותת רופאים לזכויות אדם, עתירה עקרונית, העוסקת ברישומם של עשרות אלפי תושבי השטחים כ"מנועים ביטחוניים" או "מנועי שב"כ" והפגיעות הקשות בחופש התנועה שלהם, על היבטיו השונים, הנגזרות מכך (בג"ץ 8155/06 האגודה לזכויות האזרח נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון; להלן: העתירה העקרונית).

העותרים ביקשו בעתירה, בין השאר, כי המשיבים יחויבו למסור הודעה לתושב הנפגע, על כוונה להכלילו ברשימת ה"מנועים" ולאפשר לו שימוע, לעשות זאת רק בצו כתוב שיינתן בידי רשות מוסמכת ולתקופה קצובה, לקבוע לוח זמנים מהיר ומחייב לטיפול בפניות או השגות על הגבלות תנועה בגין "מניעת שב"כ", וכן להנהיג מערכת בירורים נגישה, שתאפשר לכל תושב לברר בכל עת ומראש אם הוצא נגדו צו כזה.

16. בתגובת המשיבים לעתירה העקרונית (מתאריך 25.7.07), הודיעו המשיבים כי בכל הנוגע לבקשות יציאה לחו"ל הוחלט עקרונית על גיבושו של מנגנון חדש, אשר יאפשר לקבל תשובה לבקשה ליציאה לחו"ל ולהשגה, לפני מועד היציאה המתוכנן.

17. ביום 1.8.07 התקיים דיון בעתירה העקרונית. בעקבות הדיון, הורה בית המשפט הנכבד כי בכל הנוגע לנוהל יציאה לחו"ל, תוגש על ידי המשיבים בתוך 60 יום הודעה משלימה שתציג את הנוהל המתגבש, וכי העותרים יוכלו להגיב על ההודעה המשלימה בתוך 30 יום.

"הנוהל החדש": נוהל בירור מוקדם והגשת השגה במת"ק

18. ביום 21.1.08 הגישו המשיבים את הודעתם המעדכנת, אליה צורף נוסח הנוהל החדש שגובש. לפי הפרוצדורה שמציג הנוהל, על תושב פלסטיני המבקש לברר מראש האם קיימת מניעה ביטחונית ליציאתו, להתייצב פיזית במת"ק הגזרתי ולהגיש בקשה מנומקת הנתמכת במסמכים. בתוך ששה שבועות (לכל היותר) יידרש להתייצב שנית במת"ק, שם יקבל תשובה סופית. על תשובה זו יוכל להגיש השגה – גם זאת באמצעות התייצבות במת"ק. הנוהל אינו מאפשר פנייה או מענה באמצעות הדואר או הטלפון, ואינו מאפשר פנייה או מענה באמצעות מיופה כוח.

בנוהל מובהר כי הוא נוגע אך ורק לפלסטינים "המבקשים לדעת מבעוד מועד האם קיימת מניעה ביטחונית ליציאתם", ומודגש בו (בסעיף 3.ד.3):

תושבים פלסי אשר יגיעו למעבר ללא תיאום מראש במטרה לצאת לחו"ל – הנוהל לא יחול לגביהם.

(ראו: נספח ע/2).

החלטת בית המשפט בבקשה למתן צו-ביניים

19. ביום 20.2.08, לאחר שהמשיבים הודיעו במפתיע כי החלו ליישם את הנוהל החדש בפועל, פנו העותרים בדחיפות לבית המשפט, והגישו תגובה מטעמם, הכוללת בקשה למתן צו-ביניים, אשר יקפיא את כניסתו של הנוהל החדש לתוקף, ויותר על כנו את המצב הקיים, עד להכרעה בעתירה.

העותרים טענו כי הנוהל החדש מנוגד לעקרונות מינהל תקין בסיסיים, מעגן פגיעות בלתי מוצדקות ובלתי סבירות בזכויות אדם, ותחת מעטה של "רפורמה", מכביד עוד על תושבי השטחים, המבקשים לצאת לחו"ל.

20. בתגובתם לבקשה למתן צו-ביניים טענו המשיבים בתוקף, כי אין כל עילה להקפאת כניסתו לתוקף של הנוהל החדש, מכיוון שממילא מדובר בנוהל לכל היותר תוספת מקבילה לאפיק הישן. כדברי המשיבים:

הנוהל לא ביטל את המצב הקודם, כלומר גם כיום, כפי שהיה עובר לכניסת הנוהל לתוקף, יכול תושב פלסטיני שלא לפנות למשיבים מראש בבקשה לדעת אם יציאתו לחו"ל נמנעת, אלא להגיע ישירות לגשר אלנבי. משכך, לא ברור מה העילה המשפטית להקפאת כניסתו לתוקף של הנוהל, שהרי המצב שנוצר עם כניסתו לתוקף של הנוהל לא הרע את מצבם של תושבים פלסטינים המבקשים לצאת לחו"ל, לעומת המצב שהיה קודם לכניסתו לתוקף של הנוהל.

[...]

נדגיש, כי אין מוטלת חובה על תושב איו"ש המבקש לצאת לחו"ל לפעול על-פי הנוהל. תושבי איו"ש יכולים לפעול – אם אך ירצו בכך – בדיוק כפי שפעלו קודם לקיומו של הנוהל...

מכיוון שהנוהל נועד מלכתחילה לתת מענה לפגמים שעל חלקם הצביעו העותרים בעתירתם, ומכיוון שתושב איו"ש שלא מעוניין לפעול על-פי הנוהל יכול גם כיום לפעול במתווה שקדם לנוהל, ברור שמאזן הנוחות נוטה בבירו לאי-הוצאתו של צו-ביניים (ההדגשה הוספה).

21. לאור האמור ואך ורק לאורה של טענת המשיבים, כי תושב איו"ש שלא מעוניין לפעול על-פי הנוהל יכול גם כיום לפעול במתווה שקדם לנוהל, נדחתה בקשת העותרים לצו-ביניים, ובית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 18.5.08 קבע כי "הנוהל החדש" לבירור מוקדם אכן לא ביטל את האפיק הקודם שהיה קיים, אלא רק יצר דרך נוספת:

לא ראינו צורך במתן צו ביניים אשר ימנע את יישומו של הנוהל החדש בתקופה זו...

מדובר בנוהל וולונטרי, אשר רק תושב המעוניין לעשות בו שימוש יכול לפעול לפיו, ואין הוא מחייב כל תושב המעוניין לצאת לחו"ל לפעול לפי האמור בהוראותיו... קיומו של הנוהל החדש לא ביטל את אפשרות הפנייה ללשכת היועץ המשפטי ליהודה ושומרון לשם טיפול והתערבות במקרים דחופים, כשם שנהוג היה קודם לכניסתו לתוקף של הנוהל החדש.

בנסיבות אלה, בהן לא נחסמו אפיקי הפעולה שהיו קיימים קודם לכניסתו לתוקף של הנוהל החדש, ורק הוסף עליהם אפיק פעולה נוסף, יש לדחות את בקשת העותרים למתן צו ביניים.

עם זאת, יש להדגיש כי על-פי הודעת המדינה, נקודת המוצא להחלטה זו היא, כי לתושבי האזור אפיק אלטרנטיבי לאפיק הקבוע בנוהל החדש... (ההדגשה הוספה).

הודעת המשיבים על כוונתם לתקן את הנוהל

22. ביום 24.9.08, לקראת הדיון בעתירה (אשר התקיים ביום 28.10.08), הגישו המשיבים הודעת עדכון מטעמם בה הודיעו כי לאחרונה "הוחלט על עריכת שינוי בנוהל", אשר יתוקן "בזמן הקרוב". גם בהודעה זו שבו המשיבים והדגישו כי:

הנוהל בו מדובר ימשיך לחול לצד המצב הקודם שחל, ולא במקומו. כלומר: תושב איו"ש המבקש לצאת לחו"ל, יוכל לפעול על-פי הנוהל, על מנת לדעת מראש אם יציאתו נמנעת מטעמי ביטחון, אך אם איננו מעוניין בכך, יוכל לפעול בדיוק באותה דרך בה פעל עד היום ולהגיע למעבר הגבול.

[...]

העובדה כי מדובר בנוהל שיוסיף לחול לצד המצב הקודם מצאה ביטוי בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 18.5.08, במסגרתה נדחתה בקשת העותרים להקפיא את כניסתו של הנוהל לתוקף (ההדגשה הוספה).

23. יחד עם זאת, ביחס למי שפעל בהתאם לאפיק הישן, והגיע ישירות לגשר אלנבי ושם נמנעה יציאתו, ציינו המשיבים – בפעם הראשונה – כי "גם במקרה כזה, יוכל התושב לפנות בהליך השגה בהתאם לנוהל".

על כל פנים, העותרים אינם יודעים מתי מתכוונים המשיבים ליישם את השינויים שהחליטו להכניס בנוהל וכיצד בכוונתם ליישם.

הצהרות לחוד ומעשים לחוד: ניסיון יועמ"ש המשיב לחסום את האפיק הישן ולחייב פנייה לפי הנוהל החדש – אלא במקרים דחופים

24. ואולם, בניגוד מוחלט לאמור בנוהל החדש ולרציונל העומד מאחוריו – יצירת מסלול נוסף לשם בירור מוקדם – ובניגוד מוחלט לאמור בתגובת המשיבים לבקשה למתן צו-ביניים, בה חזרו וטענו המשיבים בתוקף והבהירו שוב (כפי שתואר לעיל), כי אכן מדובר בשני אפיקים מקבילים ו"תושב איו"ש שלא מעוניין לפעול על-פי הנוהל יכול גם כיום לפעול במתווה שקדם לנוהל" – ועל בסיס הבהרה זו אף נדחתה הבקשה לצו-ביניים – הפסיק יועמ"ש המשיב לטפל בפניות אשר קודם לכן היו מטופלות על ידו, אלא במקרים דחופים.

25. בהתנהלותו הפסולה ובניסיונותיו להתנער מטיפול בפניות כאמור, אף ביקש המשיב ליישם אפיקים חדשים אשר מטרפדים עוד יותר את מצבם של המבקשים לצאת לחו"ל, מקל וחומר, אלו הנדרשים לצאת לחו"ל בדחיפות ובתוך התראה קצרה.

26. כפי שהוזכר בעתירה, ביום 15.1.09 התקבלה תשובת יועמ"ש המשיב לפניה דומה לפנייתו של העותר ובה יצאה הדרישה החדשה והאבסורדית לפנייה מוקדמת של 7 שבועות אל המשיב בטרם היציאה, שאם לא כן - לא תטופל אותה בקשה:

בקשת התושב לבחינת מניעתו הביטחונית ליציאה לחו"ל סורבה, זאת מאחר והבקשה לא הוגשה 7 שבועות טרם מועד היציאה המבוקש, כאמור בנוהל הטיפול בבקשות תושבי האזור ליציאה לחו"ל... לאור האמור, וככל שמרשכם מבקש להתיר יציאתו לחו"ל במועד עתידי כלשהו, נציע כי יפנה למת"ק בשנית לצורך הגשת בקשה מתאימה, זאת לכל הפחות 7 שבועות טרם מועד היציאה המבוקש (ההדגשה הוספה).

(ראו: נספח ע/8).

27. מדובר בדרישה שלא הוזכרה קודם לכן מעולם על ידי גורמיו השונים של המשיב ובניגוד לאמור בה, הרי שבנוהל החדש הודגש כי הטיפול בבקשות יימשך לכל היותר ששה שבועות.

28. לעניינו של העותר, על כל פנים, מכיוון שהנוהל החדש ממילא אינו רלבנטי לגביו, והוא פנה אל יועמ"ש המשיב זה מכבר בשל מצב בריאותו המדרדר של אביו הצפוי להיכנס לניתוח לב, הרי שאין צורך להכביר מילים בעניין זה.

(ראו : נספח ע/6).

הניסיון לתרץ את המחדל בטענה כי לא הובהרה הדחיפות במתן מענה

29. כאמור בהסבר הרקע שניתן לעיל, נהג יועמ"ש המשיב במהלך השנים לטפל בעניינם של פלסטינים אשר ביקשו לצאת את הגדה המערבית מסיבות שונות ומגוונות וכשהגיעו לגשר אלנבי סורב מעברם.

30. וברי כי, טיפל אף בעניינם של פלסטינים אשר ביקשו לצאת מן הגדה המערבית לביקור קרוב משפחתם החולה הנמצא בחו"ל, לאחר שמנעו את יציאתם בגשר אלנבי.

31. על מנת להמחיש את אופן פעולתו של יועמ"ש המשיב, מצורף קומץ דוגמאות של מקרים בהם טיפל יועמ"ש המשיב בין השנים 2006 ו-2007, בעניינם של פלסטינים אשר ביקשו לצאת את הגדה המערבית לביקור קרוב משפחתם החולה, וכשהגיעו לגשר אלנבי סורב מעברם ובעקבות טיפול היועמ"ש אף הוסרה המניעה.

העתק פניות המוקד להגנת הפרט וכן העתק תשובות יועמ"ש המשיב מצורפים ומסומנים **א3-יב**.

32. לאור האמור ובהתאם להצהרותיו החוזרות של המשיב, כפי שפורטו לעיל לפיהם "תושב שלא מעוניין לפעול על-פי הנוהל יכול גם כיום לפעול במתווה שקדם לנוהל", והחלטת בית המשפט הנכבד לפיה "נקודת המוצא להחלטה זו היא, כי לתושבי האזור אפיק אלטרנטיבי לאפיק הקבוע בנוהל החדש", לא היה סיפק בידי העותרים כי בקשתו הדחופה של העותר להתערבות יועמ"ש המשיב בהתרת יציאתו לביקור אביו החולה תטופל על ידי יועמ"ש המשיב.

33. ואולם, במסגרת ניסיונו של יועמ"ש המשיב להתנער מטיפול בפניות שקודם לכן טופלו על ידו, כאמור לעיל, גם במקרים אשר סביר כי המשיב ייראה אותם כדחופים כמו במקרה דנן, התנער יועמ"ש המשיב מן הטיפול והפנה את העותר למת"ק.

34. טענתו העיקרית של המשיב לפיה "ממילא, לא הובהרה הדחיפות במתן מענה" (ראו סעיף 6 לתגובה), הינה תמוהה בלשון המעטה.

35. שכן, למקרא המכתב מתאריך 31.12.08, לא יכול להיות ספק כי בצר ליבו על מצבו של אביו, לא רק שציין העותר כי מצבו הבריאותי של אביו הוא רעוע ועל כן הוא מבקש להתיר את יציאתו באופן – דחוף ביותר ! – לירדן, אלא שציין גם, כי אביו זקוק לניתוח לב.

(ראו : נספח ע/6).

36. נוכח התראותיו של העותר, לפיהן נדרש טיפולו המידי והדחוף של יועמ"ש המשיב, לא ניתן לומר, כי "ממילא לא הובהרה הדחיפות במתן מענה".

37. אולם, על אף הדחיפות סירב יועמ"ש המשיב לטפל בעניינו ולעותר לא נותרה ברירה, אלא לפנות אל בית המשפט הנכבד.

סיכום של דברים

38. כאמור לעיל, וכפי שהוצג בבירור בעתירה, קשה להטיל ספק בהצדקתה של העתירה.

39. בנסיבות כאלה, בהן ידוע וברור כי העתירה הוגשה בשל התנהלות לקויה של המשיב וסירובו לטפל בעניינם של העותרים, יש היתממות רבה מצד המשיב בהגשת הבקשה לחיוב העותרים בהוצאות ובדרישה העולה ממנה, כי העותרים יראו כי הגשת העתירה הייתה מוצדקת.

40. העותרים סבורים כי הגשת בקשה לחיוב העותרים בהוצאות המשיב – אפילו בנסיבות בהן נמחקה העתירה בטרם התקבל הסעד המבוקש – כאשר למשיב עצמו ברור כי העתירה הייתה מוצדקת וכי יהיה זה מופרך לערער על הצדקתה, אינה אלא צינית ומיתממת, ומעוררת סימני שאלה גדולים ביחס למניעים להגשתה.

41. לא רק זו אף זו, לאור קביעת ביהמ"ש הנכבד בסוגיית ההוצאות בנסיבות דומות, בעניין עואודה לעיל, לפיה קבע כב' הרשם מרזל כי: "לא מצאתי אפוא בסיס לפקוד על העותרים את הוצאותיו של המשיב שכן את עמדתו קיבלו עקב הגשת העתירה, ודי בכך בנסיבות המקרה בכדי להצדיק חזרתם מן העתירה, כפי שעשו", הרי שכבר ידוע למשיבים כי אין כל בסיס לבקשתם.

42. לעניין זה, די לומר כי הגשת הבקשה להוצאות מטעם המשיב, אך יצרה נסיבות המחייבות לפקוד את המשיבים עצמם בהוצאות העותרים בתגובתם לבקשה.

43. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את בקשת המשיב להשתת הוצאות ההליך על העותרים.

44. כמו כן, מתבקש ביהמ"ש הנכבד להטיל על המשיב את הוצאות העותרים בתגובתם זו.